

bør sætte os ind i. Vi maa søge at forstaa, hvad en ordentlig Løn betyder, og at Fagforeningen i Storbritannien her har gjort et stort Arbejde.

..... Vi maa lære at sætte os selv i den kvindelige Arbejders Sted og forstaa, hvad mere eller mindre i Løn betyder for hende.

Der er endnu et stort Arbejde, der bør gøres, for at vi kan forstaa den store Betydning af mere Retfærdighed; K. F. U. K. har forstaaet det, og den maa ikke holde sig tilbage. „Vil det aldrig ske, at Mennesker samtidig med, at de bliver Kristne tillige bliver frisindede og kloge? Skal Forbedringen af vore Samfundsforhold altid lægges over i vanhellige Hænder? Har vi nogen Ret til at overlade Udførelsen af Guds Vilje til dem, der, selv om de nok gør hans Gerning, dog umulig kan udføre den i hans Aand?“

Lad ingen anse Arbejdet paa at øve Indflydelse paa Lovgivningsmagten, paa at organisere de unge, arbejdende Kvinder for at være betydningsløst, verdsligt eller uaandeligt. Det er den Maade, hvorpaa vi ser paa det, den Aand,

Grad frister dem til at søge til daarlige Steder, hvor der er Lys, Varme og Morskab om Aftenen. K. K. F. maatte foreløbig opgive al Tanke paa et saadant Hjem, fordi vi ikke havde Penge at sætte det i Gang og understøtte det med. Der blev sagt: „Havde det været et Hjem for unge Mænd, havde disse kunnet betale saa godt, at det kunde bære sig. Men Kvindernes Løn er for lav dertil“. *Skal vore unge Kvinder da gaa moralsk til Grunde, fordi Tanken „lige Løn for lige Arbejde“ endnu ikke er forstaaet?* Skal vi blive ved at give Penge til Redningshjem, fordi Kvindernes Løn er for lav? Eller skal den hæves, saa at Fabriksarbejderkerne kan faa „hyggelige Hjem rundt om i alle vore Byer“.

Red,

hvor vi udfører det, der gør det hel-
ligt og til et Arbejde til Guds Ære.

Fra Rusland.

(Udsendt af „Danske Kvindeforeningers
Valgretsforbund“).

Den bekendte, russiske Kvindevalgretsforkæmperske, Madame Mirowitch, kendt her i Danmark fra Kvindevalgretskongressen i Kbhvn. 1906 — skrev for nylig en meget interessant og lærerig Artikel i „Jus Suffragii“ om russiske Forhold. Hun omtaler i denne Artikel den uhyre slette, russiske Administration, der lægger sin dræbende Haand selv over de bedste Love, men hun bad samtidig Udlandet mindes de store Navne, som Ruslands Literatur og Kunst kunde fremvise; thi dette beviser, at der i Rusland lever en Befolkning, der er baade intelligent og fremadskridende — en Befolkning, der trods den slette Administration, løfter Hovedet for at skabe en bedre Fremtid for Rusland.

Det er denne forunderlige Modsætning mellem dette Lands høje og rige Kultur og saa de forfærdelige Lidelser, som Administrationen vover at paaføre det russiske Folk, der forbavser Udlandet.

Det forbavser os saaledes at lære, at Rusland er det Land, hvor man allerede i 1719 havde et kejserligt Dekret, der beskyttede de Børn, der arbejdede i Statens Fabrikker. Dette Dekret blev i 1803 efterfulgt af et nyt, der forbød at beskæftige Børn under 10 Aar i de samme Fabrikker eller overhovedet paa Arbejdspladser.

Og ligesom Rusland herigennem, i